

Zamyslenia po 5. pôstnej nedeli 18. marca 2018

Sobota 24. marca 2018

Piesne: ES č. 81, 83

Text: J 14, 15 – 21

„15Ak ma milujete, zachovávajte moje prikázanie. 16A ja budem prosit' Otca, a dá vám iného Radcu, aby bol s vami až naveky - 17Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože Ho nevidí, ani nepozná. Vy Ho poznáte, pretože pri vás ostáva a bude vo vás. 18Neopustím vás ako siroty, prídem k vám. 19Ešte máličko, a svet ma viac neuvidí, ale vy ma uvidíte; pretože ja žijem, aj vy budete žiť. 20V ten deň poznáte, že ja som vo svojom Otcovi, a vy ste vo mne, ako ja som vo vás. 21Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje, a kto mňa miluje, toho bude milovať aj môj Otec, aj ja ho budem milovať a vyjavím mu seba samého.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Lúčenie patrí k ľudskému životu. Lúčenie sa s blízkym človekom na pohrebe, rozlúčka s dieťaťom odchádzajúcim „len“ na štúdium do zahraničia, lúčenie sa s kolegami, s ktorými sme v práci prežili časť života... Ľahko je čítať starozmluvného Kazateľa (všetko má svoj čas...), ale predsa „rozlúčky života“ s nami neraz „zamávajú“. Sme vtedy „emocionálne nabití a premietame si spomienky svojho života.“ Prečítaný text z Evanjelia podľa Jána je Ježišovou rečou na rozlúčku. Je inštrukciou pre dobu, keď nebude osobne viditeľne prítomný a napriek tomu Jeho pôsobenie bude pokračovať. V ľudskom živote je bežné, že odchod matky mimo domova rozvráti bežné stereotypy rodiny, ktoré akosi samozrejme fungujú. Väčšinou sa zabezpečenie „chodu domácnosti“ rieši papierom s inštrukciami na chladničke či pravidelnými kontrolnými telefonátmi... Ježiš sa lúči s učeníkmi na obdobie, ktorého dĺžku nevie predpokladať. Tajomstvo druhého príchodu Ježiša Krista patrí do kompetencie Otca: „No o tom dni a o hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli, ani Syn, ale jedine Otec.“ (Mt 24, 36) Dodržiavať prikázania v živote nie je jednoduché. Niekedy sa nám to „darí“, inokedy máme pocit, že sme sa niekde „prepadli“. Ježiš preto čas svojej neprítomnosti a nášho svedectva vo svete nenecháva na náhodu. Zaslubuje PARAKLÉTA: „Prímluvcu“ (český ekumenický preklad), doslova advokáta (obhajcu pred Božím súdom v nebi), Utešiteľa, Pomocníka, Ducha pravdy, ktorý bude prebývať v Jeho učeníkoch, teda aj v nás. Skrze Neho je Ježiš sám prítomný! PARAKLÉTOS je ten, ktorý má tiež moc usvedčovať z hriechu. Obdobie pôstu je príležitosťou, aby sme nanovo skúmali, či sme v silovom poli

PARAKLÉTA (Ducha Svätého), alebo nás vedie niekto (niečo), kto (čo) nepochádza od Toho, ktorý išiel cestou kríža. Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Pane Ježiši Kriste, že nás v živote nenechávaš napospas duchovnej samote, ale nám posielaš Ducha pravdy. Ducha – PARAKLÉTA, ktorý nás učí pozerat' sa na seba, ale aj na iných Tvojimi očami. Ďakujeme, že nám skrze Neho nastavuješ zrkadlo. Zrkadlo, ktoré odhaľuje naše viditeľné i neviditeľné hriechy. Je to ten Duch, skrze ktorého môžeme prinášať ovocie viery. Amen.

ThDr. Matej Oráč, PhD., duchovný správca Evanjelickej spojenej školy v Prešove